

enten ganske at opgive de daglige offentlige Udbydninger af og Bud paa Børseffekter eller vælge et Sted udenfor Børsen, hvor disse privat foretoges, vilde dette ikke kunne forhindres, idet Vekselmæglernes Forpligtelse til om Kurserne at afgive Beretning til Komiteen ifølge Forordning 22. December 1808 § 20 kun strækker sig til at afgive en ugentlig Beretning". Det var altsaa den Hage, hvorpaa man fra Vekselmæglernes Side hængte sin Hat overfor Komiteen. De sagde: I har ganske vist en Myndighed — I har den Myndighed, som I altid har haft over os, at I kan føre Tilsyn med vore Priskuranter, men vi har ikke nogen legal Forpligtelse til at ansætte nogen Priskurant mere end een Gang om Ugen, og andet kan I ikke tvinge os til at gøre. Altsaa, paa dette Punkt kunde Grosserer-Societetet ikke faa Magten. Det kunde ikke faa moderniseret den gamle Forordning af 1808, saaledes at den kom til at passe til den moderne Tids Krav, derigenom, at der blev skaffet Publikum en officiel Kurs paa samtlige Ugens 6 Hverdage. Det — og ene det — var Grunden til, at man fra Grosserer-Societetets Komité Side tyede til Lovgivningsmagts Bistand, og det Lovforslag, som i den Henseende blev forelagt, adskiller sig ogsaa paa højst fordelagtig Maade fra det nu forelagte. Det var for det første et ganske lille Forslag paa kun 3 Paragraffer, og i Modsætning til det her instituerede gjorde det det naturlige og rimelige, at det fastslog Grosserer-Societetets Myndighed ikke blot overfor de ugentlige Noteringer, men overhovedet. Og dette Forslag var dog forelagt — ikke af et højst frisindet Ministerium som det nuværende — men af et grufult reaktionært Ministerium, men det var i Virkeligheden et højst frisindet Forslag, som værnede om Børsens Selvstyre og ikke ønskede at gøre noget som helst Indgreb; det greb ind ikke for at sætte Børsmyndighederne ud af Spillet og erstatte dem med en Embedsmand, der skulde være en Slags højere Posekiger, men det vilde blot modernisere den bestaaende Ordning og give Komiteen den Myndighed, som egentlig tilkom den, men som paa Grund af en Formalisme ikke kunde komme til Udtryk. I det den Gang forelagte Lovforslags § 1 hedder det: „Efter Foranstaltning af Grosserer-Societetets Ko-

mité skal Notering af Kurser paa Veksler, Obligationer og Aktier offentliggøres ved Opslag paa Københavns Børs". Desuden siger § 3, at „Bestemmelse om Optagelse paa Kurslisten af et nyt Papir eller om et ældre Papiers Udslettelse af samme tages af Grosserer-Societetets Komité efter forudgaaet Forhandling med Bestyrelsen for Vekselmæglernes og Vekselerernes Forening". Dette Lovforslags Fremkomst havde den heldige Virkning, at det satte Vekselerernes og Vekselmæglernes Kursnoteringsudvalg under Surcoup. Man begyndte at begribe, at det var en saare kedelig Ting, at Lovgivningsmagten skulde blande sig ind et Sted, hvor den hidtil ikke havde blandet sig ind, at med andre Ord Børsmyndighederne ikke selv kunde enes om det, der var til Publikums Tarv, og derfor bøjede man sig indenfor Vekselerernes og Vekselmæglernes Kursnoteringsudvalg, og dette førte til Overenskomsten af 1888 mellem Grosserer-Societetets Komité og Vekselerernes og Vekselmæglernes Kursnoteringsudvalg.

Tidligere havde det altsaa været saaledes, som jeg allerede flere Gange har nævnt, at den offentlige Notering for Obligationer og Aktier fandt Sted Tirsdag og Fredag, idet den offentlige Notering paa disse Dage ligefrem lededes af et Medlem af Grosserer-Societetets Komité, som førte Listen, hvormod Kursnoteringsudvalget ledede Noteringen de øvrige Dage i Ugen. Nu blev der altsaa en officiel Notering alle Ugens 6 Dage, og den skete under Udvalgets Ledelse.

Jeg maa maaske her nævne en lille Episode, som har nogen Interesse i denne Sammenhæng. I denne Overenskomst var der fra Grosserer-Societetets Komité Side brugt et meget uheldigt Udtryk, idet man sagde, at man havde „opgivet Tilsynet med Noteringen", og det er yderst betegnende, hvorledes man den Gang fra Regeringens, fra Administrationens Side, saa paa hele denne Sag, at man straks slog som en Glente ned paa Grosserer-Societetets Komité og sagde: Grosserer-Societetets Komité kan ikke opgive det Tilsyn; det Tilsyn er konstitueret ved Forordningen af 22. December 1808 § 20, og de Herrer Mæglere kan ikke saaledes overlades til at sætte Kurser, ganske som de behager; det er ikke alene Komiteens